

Banki és Végrehajtási Károsultak Fogyasztóvédelmi Egyesület
8300 Tapolca, Vörösmarty út 15/2

Igazságügyi Minisztérium
1357 Budapest, Pf. 2.

Trócsányi László Igazságügyi Miniszter Úr részére

Tárgy: Törvénymódosítási javaslatok kezdeményezése, illetve joghézagok megszüntetése érdekében tett szakmai javaslatok

Az egyesület rövid bemutatása:

Tisztelt Miniszter Úr!

Az Egyesület 2008 óta jogelődjével együtt végez válságkezelést lakossági területen. Az egyesület részt vett több törvényjavaslat kidolgozásában, illetve adósmentős intézkedések előkészítésében. 2008 és 2012 között a Parlament fogyasztóvédelmi bizottságának munkáját segítettük szakértőként. Részt vettünk az MNB Civil konzultációs csoportjában, a DH1, DH2 törvény előkészítésében, valamint a magáncsőd létrehozása érdekében adtunk szakértői tanácsokat. Szoros együttműködést folytatunk több mint 1500 önkormányzattal, illetve ezen belül a családsegítő szolgálatok részére nyújtunk szakma segítséget. Munkánkról a www.bankikarosultak.hu honlapon tájékozódhat.

Megkeresésem oka a következő

Több kormányzati intézkedés megtétele ellenére úgy érzékeljük, hogy az eddigi intézkedések folytatására szükség van, azokat szükséges kiegészíteni, a meglévő jogi anomáliákat fel kell számolni és a meglévő joghézagokat meg kell szüntetni.

Sajnálatos módon az ügyek kezelésében és jogi értelmezésében olyan gyakorlat alakult ki, amely ellentétes több meglévő jogszabállyal, illetve **alap törvény ellenesek**. Ezek az értelmezések kifejezetten egyoldalúak, amely elsősorban a pénzintézetek érdekei szerint értelmeznek és a bírósági ítélezési gyakorlat is ehhez alakult ki.

A mostani gyakorlat fő jellemzője a joggal történő visszaélés a Ptk. szerinti értelmezésben. Az egyesület nagy számban dolgoz fel konkrét lakossági panaszokat. Az elmúlt 9 év tapasztalatait gyűjtöttük össze, és adjuk át az Igazságügyi Minisztérium részére szíves tanulmányozásra. Remélem, hogy az ügyek hátterét meg tudjuk világítani és ezzel inspiráljuk az önök intézményét, hogy bizonyos törvénymódosításokat kezdeményezzenek, illetve az a gyakorlatban is lehetőség szerint rövid határidővel kivitelezék. A rövid határidőre azért van szükség, mivel mérhetetlen károkat okoznak a bajba jutott hiteleseknek. Néhány kisebb törvénymódosítás már jelentős javulást hozna a helyzetükben.

Tisztelt Miniszter Úr!

Sajnos azt kell, hogy mondjam, hogy bizonyos törvények megalkotása alkalmával a jogalkotó nem volt vagy kellő képen tájékozott vagy a törvényalkotás részleteit nem gondolta át és ezért egy réteg részére jelentős anyagi károkat okozott. Ezeket a hibákat szükséges utólag is kijavítani. Az egyesület felveti a törvényalkotó felelősségét és a bajba jutott adósok joggal várják el a hibák kijavítását.

Témakörönként összefoglalom önnek az egyesület által összegyűjtött tapasztalatokat.

Az állam jogalkotásban elkövetett károkozása

A Magyar Állam több adósmentő intézkedést végzett, amelyekben fellelhető, hogy a törvényalkotás kellő hatástanulmányok elvégzése nélkül bizonyos érdekeket figyelmen kívül hagyva tett meg. Figyelembe véve a 2010-es kilakoltatási moratóriumot, ennek kiegészítését a kilakoltatási kvóta rendszert, az elszámolási törvényt. Egy igen fontos közös jellemzőjük volt, melyben a jogalkotó hibát követett el, mely szerint a törvények hatálya alatt a végrehajtások szüneteltetésre kerültek. A bírósági pereket felfüggesztették, a bedőlt hitelek esetében az árveréseket leállították, illetve azok elektronikus árverési felületen történő elhelyezését megtiltották. Ez önmagában még nem tekinthető hibának. A hiányosság abban mutatkozott, hogy a törvények hatálya alatt a tartozások növekedését nem fagyasztották be, a hitelek élték önálló életüket. A jogosult pénzügyintézet továbbra is felszámolta az ügyleti kamatokat, a késedelmi kamatokat, egyéb költségeket és járulékokat.

A törvények hatálya hosszú időn keresztül fennállt (csaknem 6 éven keresztül). Figyelembe véve olyan extrém magas késedelmi kamatokat, melyet néhány pénzügyintézet alkalmazott, például 26,5% vagy akár ennél magasabb, egyszerű matematikai számításokkal kiszámítható, hogy átlagosan egy bedőlt hitel tőkéhez viszonyított növekedése évente 30%-al megnövelte az adós tartozását. 2-3 év alatt a tartozás akár megduplázódhatott. Az ügyfelek csapda helyzetbe kerültek. A törvényalkotó ugyan érvelt azzal, hogy az ügyfelek ez idő alatt is teljesíthettek volna befizetéseket, vagy az ingatlanukat értékesíthették volna. Ez valóban nem maradt ki a törvények szövegéből. Azonban ezek a felvetések nem voltak életszerűek. Egészen 2015-ig az ingatlanpiaci helyzet olyan volt, hogy az ingatlanok szinte értékesíthetetlenek voltak, főleg a kisebb településeken. A 90 napot meghaladó tartozással rendelkezők valóban fizethettek volna, de a gazdasági válság miatt rengetegen elveszítették a munkalehetőségüket és nyilvánvaló, hogy a tartozásaikat nem tudták fizetni, vagy nem annyit tudtak volna fizetni mint amennyit a bank kért tőlük.

Az adósmentős intézkedéseknek az alábbi hatásuk keletkezett: Egyrészt az ügyfél jobban járt volna, ha a végrehajtás egy olyan szakaszban következik be, mikor a járulékok még nem voltak jelentősek, tehát mikor a fizetési nehézség kialakult. A végrehajtási eljárást azonnal el kellett volna kezdeni (ezt az állami intézkedés megakadályozta). Természetesen a bajba jutottak nem örültek volna annak ha az ingatlanukat elárverezik, és nyilván foggal örömmel ragaszkodtak volna az ingatlanukhoz, mely természetes emberi igény. Azonban a törvényi intézkedéssel még hátrányosabb helyzetbe került azzal, hogy a tartozásuk a törvény hatálya alatt igen jelentősen megnőtt és már olyan mértéket értek, hogy kezelhetetlenné váltak. A tartozások már bőven meghaladták a fedezetek mértékét. Tehát ha a törvény hatálya után került árverésre vagy végrehajtásra miatt, főleg az akkori 70%-os áron, az adósok azzal szembesültek, hogy még jócskán maradt fenn tartozásuk az ingatlan árverése és értékesítése után. Az árveréseket kiterjesztették a pót-fedezetekre, vagy az adóstársak és kezesek teljes vagyonára is. Elmondható, hogy egy olyan anomália keletkezett, mely szerint az adós sokkal jobban járt volna, ha azonnal árverezik a fizetési nehézség kialakulásakor, mint egy későbbi időpontban, amikor a totális csőd már beállt. Így alakultak ki az adósok teljes

vagyonvesztése és az életük végéig tartó adós rabszolgaság. Ez egyértelműen jogalkotásban elkövetett károkozásnak minősíthető.

Ezt a folyamatot tovább erősítette a kilakoltatási kvóta rendszer ugyanezzel a hibával, valamint az elszámolási törvény is, holott ekkor már jól látható volt hogy az adósok képtelenek kikeveredni az adósság csapdából. Ez az állapot egészen 2016 március 31-ig tartott, az elszámolási törvény jogorvoslati lehetőségeinek lezárta után még a magáncsöd intézményébe bejelentkezés ideje is beleszámít ebben az eseménysorba.

Fel kell tennünk a kérdést, hogy az az időhúzás és haladék mely szerint az adósok 4-5-6 évet nyertek, hogy az ingatlanban bennmaradhattak kompenzálja azt a tényt, hogy a tartozásokból soha nem fognak kikeveredni.

Azt kell, hogy mondjam, hogy az egyesület tagságának körülbelül 1/3 része menekült külföldre az adósság elől. Ez egy igen magas szám. Ez jól mutatja az adósmentő inkább úgy fogalmaznék, hogy adós csapdák létezését.

Az állam kötelezettsége hogy ezt a hibát utólag korrigálja ezért felkérem a Tisztelt Minisztériumot, hogy ezt a hibát javítsa ki és hozzon olyan intézkedéseket, mellyel az adósrabszolgaság intézménye megszüntethető.

Javaslatunk: Még jelentős számban vannak olyanok, akik még 2010-ben vagy azelőtt buktak bele a hitelükbe. Az alábbiakat javasoljuk megfontolásra

1, A tiszta lappal történő kezdés (elsétálás lehetőségének biztosítása oly módon, hogy az ügyek nullás tartozással lezárásra kerülnek abban az esetben ha a fedezet már értékesítésre került. Figyelembe véve, hogy 2010 és 2016 között szinte nem voltak árverési eljárások, ez a tény is igazolja az egyesületünk állásfoglalását, **hogy az árverési rendszer korlátozása következményeként a járulékok növekedése a fő probléma.**

2, A pénzügyintézetek a törvények hatálya alatti időszakra késedelmi kamatokat és egyéb járulékokat ne számolhassanak fel, vagy azt korlátozzuk a jegybanki alapkamara, azt is legfeljebb egy vagy két évig felszámolva, tehát egy olyan időszakra, mikor egy normális árverési eljárás lezáródott volna.

Javasoljuk, hogy az ily módon keletkezett károkat az állam, illetve a bank egymás között ossza meg.

3, Erre az időszakra a devizahiteleseknél a bankok ne számolhassanak fel árfolyam különbözetet, az eredeti törlesztési ütemezéshez képest. Ezeknél az intézkedéseknél a fizetési nehézség kialakulásának időpontját kell figyelembe venni. Természetesen nyitottak vagyunk más hatályos adósmentő intézkedések megtételére is.

A kormányzati intézkedések miatt a pénzügyintézeteknek lehetőségük volt arra hogy jogalap nélkül gazdagodjanak az elmaradt végrehajtási intézkedések miatt járulék növekedésével. Ez a jogalkotásban elkövetett károkozások következménye.

Az elszámolási törvény miatt keletkezett károk

Az Elszámolási törvény hiányossága az előző pontban leírtakra vezethetőek vissza. A törvény hatálya alatt a tartozások exponenciálisan növekedtek. Kétségtelen, hogy a rendszeresen fizető adósok részére a törvény kedvezményt biztosított. Azonban a fizetési elmaradásban levő ügyfeleket figyelembe kellett volna venni és más szempontokat is figyelembe kellett volna venni.

1, A pénzügyintézetekről bebizonyosodott, hogy tisztességtelenül jártak el. Az állam ellen indított pereiket elveszítették. Sok esetben a bank tisztességtelen magatartása járult hozzá a tartozás

bedőléséhez. Ha nem jártak volna el tisztességtelenül az ügyfelek adott esetben tudták volna fizetni a tartozásaikat. **A törvényalkotónak figyelmen kívül kellett volna hagyni a Ptk. azon rendelkezéseit, miszerint a járulékokat a kamatokban, illetve költségekben kell jóváírni.**

A bedőlt hitelek esetében a helyes eljárás az lett volna ha a visszatérítést a tőkében írják jóvá. Mivel a törvényalkotó itt mulasztott, illetve nem kellő körültekintéssel járt el a következő helyzet alakult ki. A törvény hatálya alatt a gépármű hitelek körülbelül a tőke összeg 10%-át kapták visszatérítésként vissza, a jelzálog hitelek esetében átlagosan 6-8% visszatérítésben részesültek. A bedőlt hitelek esetében azonban a tartozások átlagosan 30-40%-al emelkedtek. **Ez azt jelenti, hogy a pénzüzetek háromszor akkora mértékben gyarapodtak, illetve nőtt meg a követelésük az adóssal szemben, mint amennyi visszatérítési kötelezettségük keletkezett.** Álságos az ügynek azon megközelítése mely szerint az ügyfél ez idő alatt is fizethetett volna, illetve a fedezetet önkéntesen is értékesítheti, ha erre nem volt lehetősége. A bankoknak nem hogy káruk nem keletkezett, hanem elmondható, hogy jutalmat kaptak a tisztességtelen üzleti magatartásukért a bedőlt hitelek esetében.

Fel kell tételezni, hogyha egy üzleti kapcsolatban az egyik fél szándékosan tisztességtelen magatartást tanúsít nem csak a hiba kijavítása lett volna indokolt, hanem bizonyos szintű kártérítés meghatározása is. Többek között az, hogy erre az időszakra járulékokat, kamatokat nem számolhatnak fel. Elmondható, hogy a 90 napot meghaladó késedelmes tartozással bíró hitelek még hátrányosabb helyzetbe kerültek mint voltak.

Megoldási javaslat: A hibát korrigálni kell az előbb felvázolt módon. A kormány utólagos módosítással rendelje el, hogy a visszatérítendő összegeket a pénzüzeteket a tőkében írják jóvá és kamatokat, járulékokat erre az időszakra ne számoljanak fel.

Forintosítás

Az egyesület az egész forintosítási folyamattal nem ért egyet. Az MNB a forintosításból kapott nyereségét az adósok részére kellett volna fordítani, hogy a forintosításra kedvezőbb feltételekkel történjen meg. A módosítás hatására egy réteg különösen nagy hátrányt szenvedett.

Egy speciális hiteltermék esetében a biztosítással egybekötött szereződéseknél, ahol a tőkét az ügyfél egy biztosításon keresztül kezelte, a kamatot és a kezelési költséget a banknak, **hiba történt a jogszabály értelmezésében és végrehajtásában.**

Ez a konstrukció nem készült fel arra, hogy a kormány egy ilyen intézkedést hoz, legalább is a pénzüzetek ezzel védekeznek, hogy erre a körülményre nem voltak felkészülve. A bank nyilvánvalóan nem tartotta nyilván a tőkét, hiszen azt egy biztosítótársaság tartotta nyilván mint díjtartalék. Azonban az ügyfelek a tőkét fizették. A forintosításnál a bank ezt nem vette figyelembe, arra hivatkozva, hogy a tőke a futamidő végén kerül betörlesztésre, ezért a teljes tőkeösszeget forintosította.

A helyes eljárás az lett volna, és erre a törvényalkotónak ki kellett volna térnie, hogy a törlesztési ütemezés szerint a **biztosító társasághoz befizetett tőke összeget le kellett volna vonni a teljes tőkeösszegeből, hiszen azt az adós már megfizette.** Az hogy két intézmény ezt még sem szabályozta, ennek negatív hatásának áthárítása az ügyfélre tisztességtelen. Már csak azért is, mivel a biztosítási díj kedvezményezettje a bank, csak a bank rendelkezhet erről az összegről.

Javaslatunk: utólagos törvényalkotással az állam gondoskodjon arról, hogy az átváltásból keletkezett nyereség amely gyakorlatilag közpénznek minősíthető, a forintosítás megtámogatásába legyen beszámítva, hiszen ez az összeg szorosan a jogügylethez csatolható és az államnak erről megfelelően kellett volna gondoskodni.

További javaslatként utólagos törvényalkotással vizsgálják meg a biztosítással egybekötött hitelek

sz szerződési feltételeit és mivel azok tisztességtelenek, ezért a hibát javítsák ki.

Az elszámolási törvény által okozott károk

Az alaphelyzet a következő:

A Magyar Állam megalkotta a devizahitelek megsegítésére szolgáló DH1 és DH2 törvényt melynek jó szándéka nem kifogásolható.

Azonban az alábbi hibák tapasztalható.

1, Az érintettek, a jogalanyok magánjogi szerződéseket kötöttek egymással, mely egy pénzüintézet mint hitelező, valamint egy vagy több magánszemély adós között jött létre. Ez a szerződés magánjogi szerződésnek a Ptk. szerinti feltételekkel jött létre. A Magyar Állam valamilyen oknál fogva szükségét érezte annak, hogy ezekben a szerződésekbe beavatkozzon anélkül, hogy erre bármely fél kérte volna, sőt az egyik fél elsősorban a pénzüintézet ezt kifejezetten ellenezte, valamint azokat bírósági úton meg is támadta. Várható volt hogy az összes pénzüintézet a benyújtott eljárásokat perben elveszítette.

Az alábbi helyzet alakult ki: A pénzüintézeteknek pénz visszafizetési kötelezettségük keletkezett az adósok számára. A hitelszerződések rendszeresen fizető ügyfelekre ez pozitív hatással bírt. Azonban a nem fizető adósok, akik a 90 napot túlmenően fizetési késedelembe estek, azok részére ez a kormányzati intézkedés kárt okozott és még súlyosabb helyzetbe kerültek. Az álláspontunk szerint az állam hibát követett el akkor, mikor ezekben a hitelszerződésekbe beavatkozott és a végrehajtott törvényalkotási folyamat felesleges volt.

A feleslegességet a következő indokolja:

2, A pénzüintézeti törvény ezt a területet már teljes mértékben leszabályozta. Azokat az indokokat melyekben a pénzüintézetek az állam ellen indított perben veszítettek, már egyéb jogszabályok tartalmazták. Az hogy ezeket a szabályokat a pénzüintézetek nem tartották be, azt az MNB piacfelügyeleti eljárásban is kivizsgálás során ki tudta volna kényszeríteni a piaci szereplőktől hogy ezeket a szabályokat tartsák be. Felügyeleti bírságot határozhatott volna meg és kötelezhette volna a pénzüintézeteket, hogy az ügyfeleiket visszatérítésben részesítsék. Az hogy a piacfelügyelet gyenge és szinte képtelen megfelelni alapvető rendeltetésének, az nem tartozik a hitelesekre hanem a Magyar Állam felelőssége. Ezért elmondható, hogy a hozott intézkedés inkább politikai intézkedésnek minősíthető mint szakmai döntésnek.

3, DH1, DH2 törvény hibája.

Az állam a legnagyobb hibát akkor követte el mikor együtt kezelte a rendszeresen fizető ügyfelek ügyeit, illetve az elmaradásban, vagy bebukott szerződésekben lévő ügyfeleket.

Mind a két csoportnál a főcsoporton belül az ügyeket külön kellett volna kezelni, hiszen teljesen más szituációról beszélhetünk, és a meghozott törvény mindkét csoportnál más és más, alapjaiban eltérnek és teljesen más kezelést igényeltek volna.

Az hogy az MNB több csoport részére is külön matematikai képletet dolgozott ki az az alapvető helyzetet nem befolyásolta, hiszen csak az elszámolás tematikáját szabályozta. Ez azonban nem volt alkalmas a negatív hatások kiszűrésére. Mivel az elszámolás nem csak a DH1, DH2 törvény tartalmazta hanem azon kívül a Ptk. is szabályozta.

4, Az alapvető hiba az elszámolás értelmezésében a következő:

Csak a nemfizető ügyfélkörrel foglalkozunk, hiszen a másik csoport a rendszeresen fizetők igénybe tudták venni a kedvezményeket, a bedőlt hitelesek azonban nem. Mivel esettanulmány nem készült a bedőlt hitelesekről, ezért a jogalkotó nem láthatta azokat a folyamatokat, amely a törvény életbe lépésével létrejöttek. A deviza hiteles törvény 2014.10.06.-án lépett hatályba, a jogorvoslati lehetőségekkel együtt 2016.03.31-ig tartott. Ez majdnem két éves időtartamot ölel fel. Két év ebben az ügyben rendkívül hosszúnak számít. **Az eredeti szerződési feltételek szerint a pénzüintézetek**

ezen időszak alatt is kamatot, késedelmi kamatot és egyéb költségeket számolhattak fel. Ha figyelembe vesszük a kondíciós listákat, melyekben ugyan elég nagy volt az eltérés, az átlagos ügyleti kamat 8% volt. A késedelmi kamatok 6-35% között mozogtak. A kezelési költségek 0-3%-ig kerültek megállapításra.

Ha figyelembe vesszük ezeket a költségeket, abban az esetben kiszámítható, hogy ezen két év alatt a tartozások növekedése igen jelentős mértékű volt. Szakértők szerint a bankok által vissza térített összegek 0-8 legfeljebb 10%-ig mozogtak a tőke összegre kivetítve. A két adat között jól látható a különbség. Matematikailag kiszámítható, hogy a tartozások növekedése, illetve a visszatérítés aránya a bedőlt hitelek részére negatív. Tehát nem csökkentette a terheiket hanem azt jelentősen megnövelte.

Szakértők szerint átlagosan 30%-al nőttek a bedőlt hitelek kamat és járulék terhei ezen időszak alatt.

Összességében tehát a bedőlt hitelek számára a DH1 törvény katasztrofális hatásokkal bírt.

Az állam az immunitását elveszítette mikor a szerződésekbe beavatkozott.

Figyelembe véve a Ptk 2013 évi V. törvény

3:405. § [Az állam jogalanyisága]

(1) Az állam a polgári jogi jogviszonyokban jogi személyként vesz részt.

(2) Az államot a polgári jogi jogviszonyokban az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter képviseli.

Egy magánjogi jogvitában ez azért marasztalható el, mert az adott jogviszonyban kereskedőként, vállalkozóként, döntéshozóként, tehát mellérendelt egyenrangú jogalanyként vesz részt.

Az emberi jogok Európai Egyezménye szerint az érintett tagállam szuverénként vagyis jogalkotói hatalomként elkövetett mulasztása miatt kénytelen magánjogi felelősséget vállalni. A tagállam akkor tartozik felelősséggel, ha jogalkotói mulasztása a közösségi jog megsértését is jelenti.

Ebben az esetben nem arról van szó, amikor a jogalkotó olyan belső jogszabályt alkot, amellyel kárt okoz, hanem egyértelműen kilépett a piaci szintre, magánjogi szerződésbe avatkozott be, ezzel az immunitását elveszítette.

5, Az adósok nem kérték az állami beavatkozást, nem tartottak igényt a bank, illetve az adósok között létrejött szerződésbe történő beavatkozásra.

6, Az adósok alkotmányos alapjogai sérültek. Konkrétan az emberi méltósághoz való jog sérült, valamint a magántulajdonhoz való jog, és a szabad szerződéskötéshez való jog is sérült.

7, Az állam által alkotott jogszabály nem az egész társadalomra mint érintettre vonatkozott, hanem úgynevezett szelektív jogszabályt hozott nem kellő körültekintéssel.

Az alábbi törvények igazolják, hogy az Állami beavatkozás konkrétan megtörtént

Kérem az alábbi jogszabályokat vizsgálják ki, hogy milyen hatást gyakoroltak a bedőlt hitelek esetében. (Kérem szükség esetén válaszukban csatolják a törvénnyel kapcsolatos hatástanulmányukat.)

2014. évi XXXVIII. törvény a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről:

16. §²⁵ (1) A bíróság a külön törvényben meghatározott intézkedésig, de legkésőbb 2014. december 31. napjáig hivatalból felfüggeszti - a 6. § (2) bekezdése szerinti közérdekű keresettel indított per és a 6. alcímben szabályozott per kivételével - azt a peres eljárást, amelynek a tárgya részben vagy egészben a 3. § (1) bekezdése vagy a 4. § (1) bekezdése szerinti szerződéses kikötés, illetve amely

pert az ilyen szerződéses kikötésen is alapuló követelés érvényesítése iránt a pénzügyi intézmény indított a fogyasztóval szemben. A bíróság a felfüggesztés tárgyában tárgyaláson kívül is határozhat. Az eljárás felfüggesztésére a Pp. 155. §-ában foglaltakat megfelelően alkalmazni kell, azzal hogy a felfüggesztést elrendelő bírósági határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

(2) A bíróság a külön törvényben meghatározott intézkedésig, de legkésőbb 2015. december 31. napjáig hivatalból felfüggeszti - a 6. § (2) bekezdése szerinti közérdekű keresettel indított per és a 6. alcímben szabályozott per kivételével - azt a peres eljárást is, amelynek a tárgya részben vagy egészben a 4. § (1) bekezdése szerinti szerződéses kikötés, illetve amely pert az ilyen szerződéses kikötésen is alapuló követelés érvényesítése iránt a pénzügyi intézmény indított a fogyasztóval szemben, ha a 4. § (1) bekezdése szerinti szerződéses kikötés az 1. § (1a) bekezdése szerinti fogyasztói kölcsönszerződésben szerepel. A felfüggesztésre az (1) bekezdés szabályait kell alkalmazni.

17. § (1) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) rendelkezéseit az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) A kölcsönszerződésen alapuló követelések behajtása iránt folyamatban lévő (vagy a kölcsönszerződésből eredő követelés behajtása érdekében bekapcsolódással indult) végrehajtási eljárásokban - a (4), (7), (8) és (10) bekezdésben foglalt kivétellel - a külön törvényben meghatározott időpontig eljárási cselekmény, intézkedés nem foganatosítható, a felek és egyéb érdekelték által tett nyilatkozatok is hatálytalanok; eddig az időpontig minden határidő megszakad, azt követően a határidő újra kezdődik. A végrehajtási ügyet a végrehajtónak szünetelő ügyként kell nyilvántartania, ha a végrehajtási ügyben eljárási cselekmény vagy intézkedés foganatosítására e törvény alapján nem kerül sor.

A fent idézett két jogszabályt károkozónak tartom.

A Magyar Állam jogszabály alkotásban több alkalommal is alkalmazta a végrehajtási és a behatási eljárások felfüggesztését.

Első alkalommal a 194/2010.(VI.10.) rendeletében.

Második alkalommal a kilakoltatási kvóta rendszerében.

Harmadik alkalommal a DH1 törvény alkalmával.

Negyedszer a 2016 március 31.-ig tartó a magáncsöd intézménybe történő bejelentkezés türelmi időszaka.

Mindegyik intézkedés közös ismertetője az volt, hogy a törvények hatálya alatt behajtási intézkedés, árverési hirdetés, ezen törvények hatálya alatt, illetve ezen időpontokban nem tehetőek közzé árverések az elektronikus árverési felületen.

Ezekre az esetekre elmondható, hogy az állam következetesen hibázott.

Elévülési szabályok

Az alábbi jelenség tapasztalható a pénzügyi intézetek részéről: A pénzügyi intézetek portfóliójában jelentős számban találhatóak régóta elhúzódó ügyek, főleg a legnagyobb magyarországi pénzügyi intézet esetében előfordul, hogy 5-10 éves ügyeket, de előfordult már az egyesület praxisában, hogy 17 éve ketyegő adósságot próbálnak meg az adóson behajtani. Vagy eladják egy követeléskezelő faktorcégnak, mely különböző trükkökkel ráveszi az adósokat, hogy a tartozást ismerjék el. Ez időszakok alatt az eredeti tartozás a sokszorosára növekedett. Sajnos az ügyfeleket megfélemlítve, nyomásgyakorlással és jogi eljárások kedvezményezésével próbálják meg ellehetetleníteni. A bankok kihasználják azt a joghézagot, hogy amennyiben az ügyfél elismeri tartozását, úgy az behajthatóvá válik. De az is előfordul, hogy az ügyfél lakcímváltozás miatt a közjegyzői fizetéses

meghagyásra már nem tud reagálni. Javaslatunk: A kormány hozzon olyan döntést, hogy az 5 évnél régebbi tartozások, melyekben nem történt végrehajtási kényszer intézkedés automatikusan legyenek elévültnek tekinthetők.

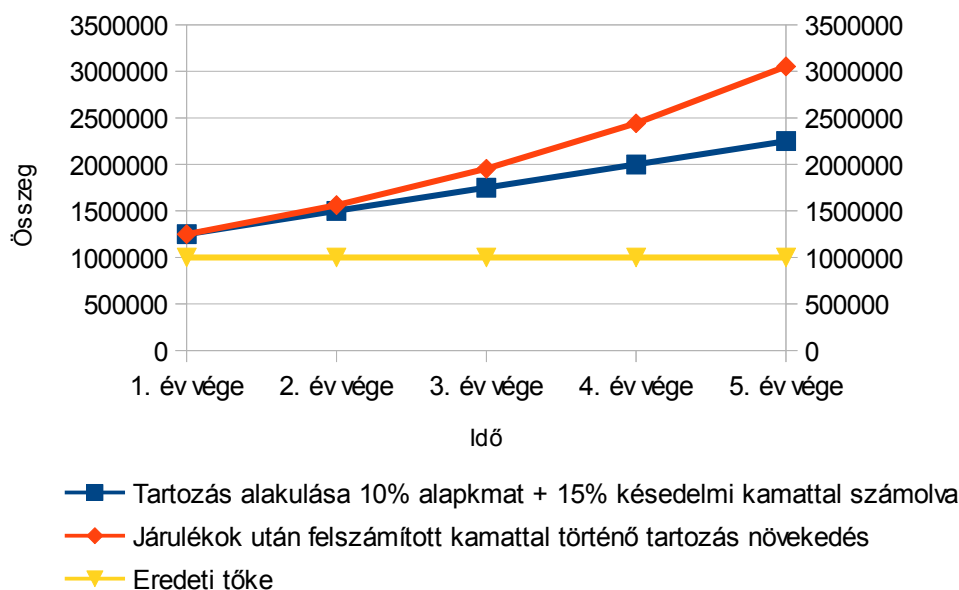
Joggal történő visszaélés, valamint a jogalap nélküli gazdagodás az elévülés során

Sajnálatos módon a bírósági ítélkezési gyakorlat helytelenül alkalmazza az elévülési szabályokat. Azokban az ügyekben, ahol elhúzódó ügyintézés tapasztalható, illetve ha behajtásnak nem volt elháríthatatlan akadálya, ebben az esetben hiba az elévülési szabályokat alkalmazni, ebben az esetben a Ptk. szerinti kötelmi szabályokat kell figyelembe venni, Ez a joggal történő visszaélés tipikus esete.

A bankok és pénzügyintézetek sem az üzletszabályzatban, sem az ÁSZF-ben nem szabályozzák normatív módon, hogy a fizetési nehézség kialakulása esetén mi a jogi eljárás menete. Ezen a jogszabályon keresztül manipulálják a szerződési feltételeket. A szerződést tetszőleges módon bármikor felmondhatja, de sok esetben 4-5 év után sem történik szerződés felmondás nemfizetés esetén. Tapasztalataink szerint a bank csak akkor indítja el a végrehajtási eljárást, ha ahhoz pénzügyi érdeke fűződik. Ha megfelelő módon biztosítva látja az érdekeit, mint például ingatlan értéke, ügyfél jövedelme, ez esetben a pénzügyintézet kivár, altatja az ügyet, a bedőlt hitelt jó kamatozású befektetésnek tekinti. A végrehajtási eljárást csak akkor indítja el ha a hitel már felélte az ingatlan értékét, vagy a pótfedezetek értékét, vagy feltételezi a bank, hogy az ügyfél vagy a kezesek további vagyonnal rendelkeznek, így extra profitra kíván szert tenni. Ez sajnálatosan általános jelenség és mélye elítélhető magatartás forma. Nem egyezik sem pénzügyintézeti törvény előírásaival sem a Bankszövetség etikai kódexével. Megjegyezni kívánom a már elhangzottakat, hogy ugyan az ügyfél önmaga is eladhatná az ingatlant, illetve fizetéseket teljesíthetne, de ha erre nincsen módja, ebben az esetben a felelősség az időhúzásért a jogosult felelőssége.

Az alábbi ábra bemutatja a jogalap nélküli gazdagodás és a meg nem szolgált haszon mértékét:

A követelés összegének alakulása az 5 éves elévülési időn belül 1.000.000 forint tőkét figyelembe véve 25% kamattal számolva.

Egyéb információk:

1. Az alapkamat 8-40% között mozog.
2. A késedelmi kamatok 8-26,5% között mozognak.
3. Az elévülési időszak bármikor újratezdődhet és akár korlátlan ideig is tarthat.
4. Az elévülési idő korlátlanul manipulálható. Az ez alatt felhalmozódott járulékok a jogosult részére a jogalap nélküli gazdagodás lehetőségét biztosítja.
5. Peres eljárásban az elévülési idő figyelembe vétele és a kötelmi szabályok figyelmen kívül hagyása egyenlő a joggal történő visszaélés és a jogalap nélküli gazdagodás támogatásával.

Az adósmentős intézkedések 2010 óta több mint 5 éven keresztül felfüggesztették a végrehajtási eljárásokat. A végrehajtási tilalom miatt a grafikon azt is megmutatja, hogy hogyan változott az adósok tartozása a jogszabályok hatálya alatt.

Javaslat

1, A kormány hozzon törvényt arról, hogy az elévülési törvény csak abban az esetben fogadható el, ha a jogosult hitelt érdemlően igazolni tudja, hogy a végrehajtási eljárás rajta kívül álló és áthághatatlan akadályok miatt kivitelezhetetlen. Az egyesület véleménye szerint ilyen akadály nincs, vagy csak korlátozottan, ritkán, egyedi esetekben.

2, A végrehajtás ügyintézését bele kell foglalni az üzletszabályzaba és az ÁSZF-be. Az az idő, mely a fizetési nehézség kialakulásától az önálló bírósági végrehajtóhoz történő eljutásáig nem lehet egy évnél több. Ettől eltérni csak az ügyféllel kötött írásbeli szerződéssel lehessen alapos indokok szerint.

3, Adósmentős intézkedés, könnyítési időszak csak abban az esetben váljon lehetővé, ha azt olyan hitelbírálati eljárás előzi meg mely igazolja, hogy a fizetési könnyítés lejárta után az ügyfél fizetőképessége helyre áll. Sajnálatos módon bizonyos esetekben 4-5-6 fizetési könnyítést is kap az ügyfél megalapozatlanul, ahol az elmaradt tartozásokat folyamatosan tőkésítik és az ügyfél teljesen ellehetetlenül. Semmilyen remény nem marad a tartozás visszafizetésére, ez által adósrabszolgává válik. Az adósmentős intézkedések túlnyomó többsége a probléma elodázását és az adósságspirál elindulását jelenti.

Összességében meg kell változtatni a bírósági ítélezési gyakorlatot, meg kell szüntetni azt a manipulatív lehetőséget, hogy a bankok visszaéljenek ezzel a joggal. Az ügyfél érdeke is azt kívánja, hogy a bank a bedőlt hitelt a lehető leggyorsabban rendezze a károk enyhítése érdekében. Amennyiben a pénzügyintézet nem lép hatékony módon fel a tartozás behajtása érdekében, **egy éven túli késedelem esetén se kamatot se járulékokat ne számolhasson fel.**

Vegyük figyelembe, hogy a bankoknak amúgy sincs indokuk az eljárás késleltetésére, hiszen a pénzügyintézeti törvény szerint rendelkeznie kell megfelelő humán erőforrással, műszaki eszközökkel, nyilvántartásokkal, döntéshozói képességgel. Az eljárás késedelmét a joggal történő visszaélésnek kell minősíteni.

Követelések eladása, kedvezményezése

Magyar és külföldi cégek nagy mennyiségben vásárolják fel az adósok tartozásait. A szerződéseket a pénzügyintézetek kedvezményezik. Erre a törvény lehetőséget biztosít. Az egyesület tapasztalatai alapján azonban ez a gyakorlat több esetben aggályos.

1, **Adatvédelmi okok miatt.** A banktitok szigorú követelményeket fogalmaz meg. Azonban a

tartozás kedvezményezése esetén az ügyfelek adósok, kezesek adatai kerülnek ki olyan magánszemélyekhez és magáncégekhez, melyek nem tartoznak a hitelintézeti törvény hatálya alá. Mivel a szerződéseket kedvezményezik, akár magánszemélyek részére is, olyan adathalmaz válik hozzáférhetővé, amelynek nyilvánosságra kerülése az adósok részére komoly joghátrányt okozhat. Ennek elkerülésére semmilyen garanciális elem nincs beépítve a folyamatba. Egy titoktartási nyilatkozat aláírása nem nevezhető garanciának.

Javaslat: A tartozások kedvezményezése csak olyan szervvel, szervezetek részére legyenek elérhetőek, akik a pénzügyi törvény hatálya alá esnek. Ezek a szerződések ne legyenek továbbadhatóak, ne lehessen tovább kedvezményezni. Más egyéb gazdasági társaságok és magánszemélyek csak a követelés megvásárlására legyenek jogosultak, azonban a szerződés eredeti kondíciós listáján szereplő költségekre ne tarthassanak igényt és csak és kizárólag a mindenkori végrehajtási törvényben is elfogadott költségeket lehessen felszámolni.

2, Azok a szerződések melyek kikerülnek a bank hatásköréből és kedvezményezésre kerülnek, ebben az esetben biztosítani kell azt, hogy a követelés mértéke nem haladhatja meg a fedezet értékét.

Az nem terjedhet ki a kiegészítő fedezetekre, sem az adós, adóstársak, kezesek ingó és ingatlan vagyonára. Mivel feltételezhető, hogy ezekben az esetekben a bank felelőtlen hitelezési politikája és gyakorlata járult hozzá a helyzet kialakulásához, főleg azokban az esetekben ahol jövedelem vizsgálat nélkül, csak ingatlan fedezettel történt a hitelbírálat, ezt a kockázatot a banknak kell vállalnia.

3, Jól látható, hogy a faktorálással foglalkozó magánszemélyek, illetve cégek vagyoni helyzete nem átlátható. Strómanok bevonásával történnek a vásárlások. A mostani rendszer alkalmas a fekete pénzek tisztára mosására, ezért a jelenlegi gyakorlatot felül kell vizsgálni. Erősen vissza kell fogni azokat a szereplőket akikre nem vonatkozik a pénzügyi törvény.

4, Ügyfelek megkárosítása indokolatlan költségek felszámításával: Azok a cégek, melyek követelések megvásárlásával foglalkoznak jelentős többletköltségekkel károsítják meg az adóst. A törvény szerint szerződés kedvezményezése esetén csak az eredeti szerződésben fellelhető kondíciós lista alapján számolhatóak fel költségek. Mivel jogviszony nem alakult ki a követelés megvásárlója, illetve az adós között, ezért rá nem vonatkoznak a követeléskezelő üzletszabályzatában, valamint az ÁSZF-ben szereplő különböző költség elemek nagyrészt azért, mivel azok a költségelemek a cég rezsiköltségeit kell, hogy tartalmazzák. (Egyesületünknek ezzel kapcsolatban jogerős bírósági ítélete van.) A követeléskezelők a legkülönbözőbb címszavakkal számolnak fel költségeket. Országos szinten éves viszonylatban legalább 5 milliárd forinttal károsítják meg az adósokat. A problémát jeleztük az MNB felügyeletének, hogy egy rendszerszintű hibáról van szó, illetve az MNB úgy hagyta jóvá ezen üzletszabályokat és ÁSZF-et, hogy ezt a probléma kört vagy nem észlelte, vagy elsiklott felette.

Javaslat: A minisztérium intézkedjen, hogy az összes követeléskezeléssel foglalkozó cég üzletszabályzata és ÁSZF felülvizsgálatra kerüljenek, mely szerint szabályozzák, hogy csak a törvényekben előírt végrehajtási költségeket számolhassanak fel kedvezményezetti követelések esetén.

Problémák a végrehajtási törvénnyel kapcsolatban

Inkasszó (hatósági átutalási megbízás)

A jelen pillanati szabályozás alkalmas a családok megnyomorítására és az életvitelük ellehetetlenítésére.

Jelen helyzet a következő: Az önálló bírósági végrehajtók jövedelemből történő letiltás esetén alkalmazzák a jövedelem 33% vagy 50%-nak letiltását. Ez a letiltás már önmagában is jelentős élet színvonal csökkenést és nehézséget okoz a családok részére. Az egyébként sem bő jövedelmek 50%-os elvesztése a családban a férj és feleség esetében alkalmazva jelentős problémát jelent. Az 1994 évi LIII. 61§ (2) szerint alkalmazzák a levonásokat amely kimondja, hogy legfeljebb 50%-ot lehet levonni kivételes esetben a jövedelmekből. **Azonban nincsen megfogalmazva, hogy mit jelent a kivételes eset.** A bíróságok nem ismerik ezt a kivételesség fogalmát, minden esetben megítélik az 50%-ot két tartozás esetén.

A nagyobb problémát az jelenti, ha az adós számlájára a fenti törvény 79/A§ szerint történik a levonás. A jövedelemmel rendelkezők nagy része bankszámlára kapja a jövedelmét, a végrehajtó ezekhez az összegekhez hozzáfér. **Jogilag aggályosnak tartjuk a két szabály együttes alkalmazását.** A végrehajtó már egyébként is levonja a jövedelemből a 33 vagy 50%-ot, az inkasszó további jövedelemcsökkenést eredményez.

A jelenlegi helyzet szerint az inkasszó lefolyása a következő: A végrehajtó 35 napra állítja sorba az inkasszót. Ez azt jelenti, hogy a rendszeres, azonos időben megkapott jövedelmeket egy letiltásként kezeli. A letiltás első hónapjában az öregségi nyugdíj legalacsonyabb összegének négyszerese közötti rész maximálisan 50%-ban kerülhet elvonás alá, azonban mivel 35 napra állította sorba az inkasszót ezért a következő hónapba a teljes jövedelmet elvonja 100%-ban. **Ez alapján egy család a második hónapban mindenféle jövedelem nélkül marad.** Ez nyilvánvalóan az alaptörvény több szabályával is ellentétes. Így folyamatos inkasszó esetén egy család minden második hónapban teljesen jövedelem nélkül marad. A pénzügyintézet gondolkodás nélkül kiszolgálja a végrehajtó követelését. A végrehajtó pedig arra hivatkozik, hogy nem kötelezettsége vizsgálni, hogy a számlaforgalmat bonyolító pénzügyintézet milyen összegeket utal át.

Javaslat: Az elfogadhatónak tűnik, feltételesen, megfelelő jövedelmek esetében, hogy az öregségi nyugdíj feletti rész elfonható, de az nem lehet korlátlan. Figyelembe kell venni a család életkörülményeit, ezt szabályozni szükséges. Mint ahogy szabályozni szükséges azt is hogy a két elvonási módszer együttes alkalmazása tisztességtelen. Ezért vagy a végrehajtó vagy csak a hatósági átutalás megbízást alkalmazza vagy a 33 és 50%-os letiltást.

A bírósági ítélezési gyakorlat elfogadja a végrehajtók eljárását, a végrehajtásokba könnyítéseket nem hajlandóak adni, arra hivatkozva, hogy a jogosult követelése esetleg túl hosszú időn belül térül meg.

Ügyfelek zaklatása behajtási eljárásban

Az MNB ajánlása, a késedelembe esett ügyfelek megkeresésével kapcsolatban jogsértő és hozzájárul az ügyfelek masszív, kíméletlen zaklatásához. Behajtás esetén a pénzügyintézet vagy követelés behajtók komoly pszichikai felörlő jellegű nyomásgyakorlást alkalmaznak. Az MNB szerint heti 3 megkeresés elegendő az adós figyelmeztetésére. A követelés kezelő az ügyfeleket keresik a munkahelyükön, a szomszédoknál, a rokonoknál, hogy az ügyfelet elérjék. Az ügyfél egyébként tudja, hogy tartozása van, ezért a havi 12 vagy 15 telefonos megkeresés már zaklatásnak kell, hogy minősüljön. Ehhez járul még az írásos figyelmeztetés is.

Javaslat: Az MNB dolgozza át úgy az ajánlását, hogy havi 1 írásos és legfeljebb 1 telefonos megkeresés legyen alkalmazható. A mostani gyakorlat akár bűncselekménynek is felfogható.

Végrehajtási költségek

A végrehajtási költségek valamelyest csökkentek, de még mindig elfogadhatatlan mértékűek. Egy végrehajtó egy jelzálog hitel behajtása esetén átlagosan 1-2 millió forinti behajtási jutalékban részesül, melyet természetesen az ügyfélre hárítanak át. Ezért a végrehajtó az ország legjobban

kereső vállalkozói közé tartoznak. Az egyébként is teljesen eladósodott ügyfél számára ezek a terhek vállalhatatlanok.

Javaslat: A behajtási jutalékot maximálják 5%-ban és ezt a terhet osszák meg a végrehajtást kérővel, valamint az adóssal 2,5-2,5%-ban. Mivel a bankok felelőtlen hitelezési politikája és tisztességtelen magatartása jelentősen hozzájárul, hogy az adós végrehajtás alá kerüljön, ezért ezen terhek megosztása indokolt.

Egyéb témák

Eszközkezelő

A legeredményesebb adósmentő intézkedésnek tartjuk. Az alább problémákat látjuk a programban: 1, Sok visszajelzés érkezik az egyesülethez, hogy sok az Eszközkezelőben a potyautas, illetve az arra méltatlan, alkalmatlan személy. Az Eszközkezelő a bajba jutott részére jutalom és jelentős könnyítés. Azonban olyanok is részesülnek benne, akik egyébként jól élnek, a szociális rászorultságuk hamis adatokon alapul, de a legsúlyosabb probléma, hogy az Eszközkezelő semmilyen erkölcsi feltételt nem szab a programra bekerülőkből. Olyan is megkapja aki bűncselekményből tartja el magát. A lakóközösségekbe nem illeszkedik bele, az életvitele jelentősen kifogásolható, nem tartják be a társadalmi együttélés szabályait, főleg társasházak esetében figyelhető meg ez a jelenség.

Javaslat: Az a cél, hogy minél nagyobb mértékben azok jussanak hozzá az Eszközkezelő lehetőségéhez akik valóban rászorultak, ezért javasoljuk, hogy kiegészítő anyagként csatolni kell az önkormányzat véleményét, mely szerint a nevezett család betartja a társadalmi együttélés szabályait és az Eszközkezelő előre lépést jelent a számára. Javasoljuk, hogy az adós és a vele együtt költözők társasház esetén kérjék ki a társasházi közös képviselő véleményét, szükség estén kérjen erkölcsi bizonyítványt.

Hitelezői tárgyalások

Súlyosan alap törvény ellenes a különbség tétel a magánhitelezők, illetve a vállalkozói hitelezők között, a magánvagyon és a céges vagyon között.

Az Eszközkezelő per és tehermentesen vásárolja meg az ingatlant ezért tárgyalásokat kezd a hitelezővel. Erre viszont nem hívják meg az egyéb hitelezőket akik nem a pénzügyi besorolásba tartoznak, például magánhitelezők, társasházi költség elmaradók. Az Eszközkezelő törvény kimondja, hogy hitelezőnek minősül mindenki aki az ingatlan tulajdoni lapján rajta van bármilyen követeléssel. **Az Eszközkezelő különbséget tesz a pénzügyi, illetve egyéb hitelezők között. Ez sérti a magántulajdonhoz való jogot.** Egy társasházi követelés a közös költségre, vízdíjra ugyanolyan követelésnek minősül mint bármilyen követelés. Az Eszközkezelő elvonja a fedezetet ezeket a követelés elől. A fedezet elvonás azonban bűncselekmény. Az Eszközkezelő azonban minden további nélkül törli a további követelőkét a tulajdoni lapról. Ez sérti a magántulajdonhoz való jogot, diszkriminatív. Ez ahhoz vezetett, hogy sok társasház a behajthatatlan követelés miatt csődhelyzetbe jutott. Fedezete elvonása utána tartozások általában behajthatatlanok.

Javaslat: Módosítsák a törvényt a fenti kifogások alapján.

3, Az ügyek indokolatlan elhúzódása. Az Eszközkezelő látványosan túlvállalta magát, az ügyintézés 1-1,5 évig is elhúzódhat. A törvény nem rendel ügyintézési határidőket, főleg azokban a problémás esetekben, ahol az ügy lezárása minél előbb rendkívül fontos, ahol károkozó cselekményeket kell megakadályozni.

Javaslat: Az állam térítse meg elsősorban a magánszemélyeknek, társasházaknak okozott károkat, mely az adós nemfizetéséből keletkezett. Ezek a nemfizetések egyébként is szándékosak, és előre vetíti azt a cselekményt, ha most nem tudja fizetni a rezszi költségeket, akkor hogyan fogja fizetni ha

bekerül az Eszközkezelőbe.

Hitelezői felelősség

A hitelválság kialakulásához az is hozzájárult, hogy az adósok legalább 50%-a nem volt hitelképes, mivel a hitelbírálati eljárás kizárólag az ingatlan értékére vonatkozott. Belevitték az ügyfeleket a biztos bebukásba, ezért ezen a rendszeren változtatni kell.

Javaslat:

A hitelbírálati eljárásban legyen kötelező meghatározni az ügyfél teherbíró képességét abban a vonatkozásban, hogy a szerződések módosulása esetén milyen szintű változások esetén kerülhet olyan helyzetbe mikor a szerződés fizetése lehetetlenné válik számára. Gyakorlatilag milyen változás esetén kerül csődhelyzetbe.

Nyilvánvaló hogy az események előre nem láthatóak, de mivel zömében már forint hitelezésről beszélünk, ezért az előre megállapított csődhelyzet veszély megállapításában, még akkor is ha a költségek megnövekednek, olyan biztosítást kell kötni az ügyfelekkel, mely védelmet nyújt részükre a csődhelyzet esetén.

Etikai kódex

A pénzügyi törvény hatálya alá eső pénzügyi intézetek és pénzügyi szolgáltatók részére etikai kódex létrehozása legyen kötelező. Ugyan létezik a bankszövetségnek etikai kódexe, azonban az kiüresedett, nem általános érvényű, és nyilvánvalóan nem is tartják be, sőt kifejezetten a kódexszel ellentétes magatartást mutatnak elsősorban a hitelszerződések kezelésével kapcsolatban.

Az Etikai kódex nem helyez hangsúlyt a Ptk. szerinti kötelmi viszonyok betartására. Az ügyfél érdekek másodlagosak. Jónéhány területen biztosítja a joggal történő visszaélést. Időszerű lenne az Etikai Kódex átnézése és megreformálása.

Pénzügyi fogyasztóvédelmi törvény

Régóta szorgalmazott igény. Jelen pillanatban 17 különböző törvény szabályozza a bank, illetve az ügyfél jogviszonyait és a fogyasztóvédelmi irányelveket. Ez ráadásul nem minden elemében kompatibilis az Európai fogyasztóvédelmi törvénnyel ezért kérjük, hogy legyen rövid időn belül az egységes, egy törvénybe foglalt pénzügyi fogyasztóvédelmi törvényt mely az ügyfelek részére jól átlátható.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az emberek és a bajba jutottak közvélekedése szerint a pénzügyekkel foglalkozó törvények nem biztosítanak kellő teret az ügyfelek védelmére. Ezeknek a törvényeknek az igazságosságot kell, hogy szolgálják. Nyilvánvaló hogy a felsorolt törvények igazolhatóan egyoldalúan csak az üzleti felek érdekeit szolgálják. Az ország pénzügyi stabilitása, a betétesek érdekei nem írhatják felül a hitelesek joghoz való jogát.

Az általam jelzett jogszabályi problémák bizonyos területen alaptörvény ellenesek oly mértékben, hogy azok alkotmánybírói állásfoglalás nélkül is jól láthatóak. A jogszabályokat ugyan a parlament megszavazta, azonban a jogalkotó nem lépheti át az alaptörvényben, számára biztosított kereteket. A választópolgároktól erre felhatalmazást nem kaptak, ezen a területen az államot immunitásnem illeti meg. A felsorolt jogszabályok között vannak alapvetően szakmai hibák, melyek aránylag könnyen orvosolhatóak, mint például az inkasszó esetében. Sajnálatos módon azt kell mondanom, hogy néhány törvény, illetve adósmentős intézkedés tág teret biztosít a joggal történő visszaélésre, illetve a pénzügyi szektor jogalap nélküli gazdagodására. Nagyon durva hiba, amely sajnos az ítélkezési gyakorlaton is átmegegy, hogy a követeléskezelők és pénzügyi intézetek 5 éven belül ráérnek a követelésüket érvényesíteni. Szintén durva hiba az Eszközkezelős törvény amely teljesen figyelmen kívül hagyja a magánkövetelők végrehajtási jogát.

A devizahiteles problémakör vagy maga a végrehajtási törvény alkalmazása nem szűkíthető le egyetlen területre mint például a szerződések érvényessége vagy érvénytelensége. Ezzel a területtel az Egyesület a jelen állás szerint nem is kíván foglalkozni, sem az árfolyam különbözet megosztásának problémájával. Azonban a felsorolt részlet problémák mindegyike, illetve ezek megoldása az igazságosságot szolgálná, illetve a hitelek helyzetén könnyítene.

Az általunk felsorolt igények megalapozottak, a meglévő törvények hibáira koncentrálnak és ezeket a hibákat szükséges kijavítani. Nem hiszem, hogy ezek kikényszeríthetőek lennének, a jogalkotónak saját magának kell belátnia és kijavítania.

Az Egyesület kérése, hogy ezeket a hibákat ésszerű határidőn belül megvizsgálni és kijavítani szíveskedjenek. Az esetlegeseket nézeteltérések, vagy szakmai különbségek feltárására szükség esetén konzultáció formájában az Egyesület szívesen részt vesz.

Tisztelettel:

Kovács László
Banki és Végrehajtási Károsultak Fogyasztóvédelmi Egyesület
főtitkár
+36-70/253-2910
87/414-354
valsagkezeles2008@gmail.com
8300 Tapolca, Vörösmarty út 15/2.
www.bankikarosultak.hu